

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออก ของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

วสิกา ชุมเพียน¹, ศานติกร พินยงค์², นุสรรา เจนลาภวัฒน์กุล³ และวิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย^{3*}

¹นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

²อาจารย์ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

³อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*wisitson@webmail.npru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก กลุ่มผู้ทำสวนมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 300 ราย ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ราย และหาค่าความเชื่อมั่นจากกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่างจำนวน 30 ราย ได้ค่าความเที่ยงระหว่าง 0.71-0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบไปด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า

1. การผลิตและการส่งออกมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลในภาพรวม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามลำดับขั้นตอนการตัดสินใจพบว่า ด้านการส่งออกจะมีความแตกต่างกันในด้านถือครองที่ดิน ส่วนด้านการจัดจำหน่ายจะมีความแตกต่างกันในด้านถือครองที่ดิน และรายได้

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการผลิตมะพร้าว น้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วยไป ด้านที่ดิน ($b = 0.16$) ด้านต้นทุน ($b = 0.16$) และด้านสมรรถนะของผู้ประกอบการ ($b = 0.59$) สมการมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 60 และสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$Y_{tot} = 0.89^{**} + 0.16x_1^{**} + 0.05x_2 + 0.16x_3^{**} + 0.59x_4^{**}$$

คำสำคัญ: มะพร้าว น้ำหอม ประสิทธิภาพ การส่งออก

Factors Influencing the Effectiveness of Producing Nam Hom Coconuts for Export in Ban Phaeo District, Samut Sakhon Province

Wasika Chumphian¹, Santikorn Pinyong², Nusara Jjenlarpwattanakul³ and Wisit Rittiboonchai^{3*}

¹Student, General Management Department, Nakhon Pathom Rajabhat University

²Lecturer, Community and Social Development, Nakhon Pathom Rajabhat University

³Lecturer, General Management Department, Nakhon Pathom Rajabhat University

*wisitson@webmail.npru.ac.th

Abstract

This research investigates the factors influencing the effectiveness of producing Nam-Hom coconuts for export in Ban Phaeo District, Samut Sakhon Province. The objectives are: 1) to compare the effectiveness of Nam-Hom coconut production for export based on personal factors, and 2) to identify the factors affecting this production. Data were collected from a sample of 300 Nam-Hom coconut agriculturalists in Ban Phaeo District using convenience sampling. Questionnaires served as the primary research tools. Passed the content validity test. The reliability values obtained from three experts and a non-sample group of thirty participants ranged between 0.71 and 0.88. They utilized content validity testing tools provided by three qualified individuals to ensure the accuracy of the content analysis. The statistical used for data analysis included percentages, mean, standard deviations, Independent t- test, One-way analysis of variance, correlation analysis, and multiple regression analysis.

The results revealed the following.

1. Overall, personal factors did not significantly affect the effectiveness of Nam-Hom coconut production and export in Ban Phaeo District. However, land ownership was a significant factor in export decisions, and both land ownership and income influenced distribution.

2. The key factors affecting the effectiveness of Nam-Hom coconut production for export were land ($b = 0.16$), cost ($b = 0.16$), and entrepreneurial performance ($b = 0.59$). The regression equation has a predictive power of 60 percent and is as follows:

$$Y_{tot} = 0.89^{**} + 0.16x_1^{**} + 0.05x_2 + 0.16x_3^{**} + 0.59x_4^{**}$$

Keywords: Nam-Hom coconut, Effectiveness, Export

1. บทนำ

มะพร้าวเป็นพืชชนิดหนึ่งในตระกูลปาล์มมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cocos nucifera* L. var. *nucifera* มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในแถบประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย มะพร้าวแบ่งออกเป็น 2 พวกคือ พวกพันธุ์ต้นสูงกับพวกพันธุ์ต้นเตี้ย [1] ซึ่งในบรรดามะพร้าวที่นิยมปลูกกันส่วนใหญ่เป็นพวกพันธุ์ต้นเตี้ยก็คือ ต้นมะพร้าวน้ำหอม สถานการณ์การผลิตมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย มีการผลิตที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะเกษตรกรหันมาปลูกมะพร้าวน้ำหอมเพิ่มขึ้นปีละ 20% รวมกว่า 1 ล้านไร่ และประเทศไทยติดอันดับการปลูกมะพร้าวอยู่ในอันดับที่ 6 ของโลก ส่งออกจีน ยุโรป และอเมริกาตามลำดับ โดยมีการส่งออก และการแปรรูปเพื่อการส่งออกมีมูลค่าโดยประมาณหลัก 1,000 ล้านบาท [2] มะพร้าวน้ำหอมปลูกกันมากใน จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี ในอดีตพบว่า พืชชนิดนี้มีปัญหา

ราคาที่สูงขึ้น แต่ในหลายปีที่ผ่านมาเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอมได้อย่างมีคุณภาพ จนทำให้มีกลุ่มธุรกิจสนใจรับซื้อ เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ และจังหวัดสมุทรสาครเป็นอีกแห่งที่เกษตรกรสนใจปลูกมะพร้าวมะพร้าวน้ำหอมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งมีต้นทุนทางธรรมชาติ เช่น ดิน และน้ำ เป็นต้น

ในพื้นที่ของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เกษตรกรส่วนใหญ่ของอำเภอบ้านแพ้วจะมีอาชีพทำสวนทำไร่เป็นจำนวนมากด้วยสภาพภูมิประเทศที่เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1.00 - 2.00 เมตร พื้นที่ด้านทิศตะวันตกเป็นที่ราบลุ่มในเขตน้ำจืด เขตจังหวัดถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน คือแม่น้ำท่าจีนซึ่งไหลผ่านตอนกลางจังหวัดไหลคดเคี้ยวตามแนวเหนือใต้ลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอมืองสมุทรสาคร ส่วนพื้นที่ตอนบนของจังหวัดในเขตอำเภอบ้านแพ้วและอำเภอกระทุ่มแบน มีความอุดมสมบูรณ์ของดินและมีโครงข่ายแม่น้ำลำคลองเชื่อมโยงถึงกันกระจายอยู่ทั่วพื้นที่กว่า 170 สายทั้งที่เป็นคลองธรรมชาติและคลองที่ขุดขึ้น เพื่อนำน้ำจืดมาใช้ในการเพาะปลูกและการชลประทาน ช่วยในการระบายน้ำและใช้ในการคมนาคมขนส่ง ด้วยสภาพพื้นที่ของอำเภอบ้านแพ้วจึงเหมาะในการทำเกษตรกรรม พืชที่ชาวเกษตรกรนิยมปลูกกันมากคือ มะพร้าวน้ำหอม

ชาวเกษตรกรในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาครมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอมมากกว่าหมื่นไร่ เป็นแหล่งผลิตพันธุ์มะพร้าวน้ำหอมที่แรกของประเทศไทย และยังเป็นที่ยอมรับของชาวเกษตรกรทั่วไปว่าพันธุ์มะพร้าวน้ำหอมของอำเภอบ้านแพ้วเป็นมะพร้าวพันธุ์ที่มีคุณภาพ ทำให้พื้นที่แถบลุ่มน้ำท่าจีนและลุ่มแม่น้ำแม่กลอง ตั้งแต่จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม นครปฐม ราชบุรี กลายเป็นแหล่งปลูกมะพร้าวน้ำหอมแหล่งใหญ่ ในพื้นที่ของชาวเกษตรกรของอำเภอบ้านแพ้วจะได้เปรียบในเรื่องของทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมกับการปลูกมะพร้าวน้ำหอมมากกว่าแหล่งอื่นเพราะว่าเป็นที่ดินลุ่มแม่น้ำที่มีน้ำทะเลท่วมถึง เป็นแหล่งดินดี มีแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะธาตุโพแทสเซียมในปริมาณสูงที่เหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าวมาก แอ่อมมีแหล่งน้ำหล่อเลี้ยงสวนมะพร้าวอยู่ตลอดเวลา พันธุ์มะพร้าวน้ำหอมที่เกษตรกรของอำเภอบ้านแพ้วนิยมมาปลูกคือ มะพร้าวพันธุ์ก้นจีบ ลักษณะผลขนาดกลาง สีเขียว รูปทรงค่อนข้างรี ด้านท้ายผล จะเป็นลักษณะ 3 พู ชัดเจน (ก้นจีบ) หรือคล้ายหัวลิง น้ำมีกลิ่นหอม (คล้ายใบเตย) ซึ่งการปลูกต้นเตยหอม ที่โคนต้นมะพร้าว หรือร่องสวนนั้น ไม่ได้ช่วยให้มะพร้าวมีความหอมขึ้น แต่ความหอมนั้นเกิดจากยีนที่อยู่ในต้นมะพร้าว ที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นยีนด้อย (ซึ่งเป็นผลดี) จึงเรียกกันว่า มะพร้าวพันธุ์ก้นจีบ ส่วนรสชาติของน้ำนั้นอยู่ที่ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ซึ่งอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เป็นพื้นที่ใกล้กับทะเล มีการทับถมของดินตะกอน และแหล่งน้ำธรรมชาติ มีความหลากหลายคือ น้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม จึงทำให้การปลูกพืชหลายประเภทมีรสชาติที่อร่อย การปลูกมะพร้าวน้ำหอมของอำเภอบ้านแพ้วให้มีคุณภาพก็คือ การปลูกแบบยกร่องสวนเพื่อความสะดวกในการดูแล เช่น การรดน้ำ การบำรุงดิน และการจัดเก็บมะพร้าวน้ำหอม ได้ง่ายขึ้น การเตรียมดินที่สวนจะมีการเก็บตัวอย่าง ดิน และน้ำ เพื่อนำไปให้กับศูนย์พัฒนาที่ดินตรวจสอบทุกปี ระยะเวลาการปลูกเป็นสิ่งที่สำคัญ คือ ประมาณ 6x6 เมตร พื้นที่ 1 ไร่ ปลูกได้ประมาณ 40 ต้น การให้น้ำจะใช้เรื่อรดน้ำ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง (หรือขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ) ปุ๋ยจะใช้แบบผสมผสาน ปุ๋ยหมัก จุลินทรีย์และปุ๋ยเคมี (ขึ้นอยู่กับสภาพของต้นและดิน) ปริมาณผลผลิตต่อไร่ มะพร้าวพันธุ์ก้นจีบ 1 ต้น ผลผลิตอยู่ที่ 120-150 ผล ต่อปี ได้ง่ายขึ้น ให้มะพร้าวพันธุ์ก้นจีบบ้านแพ้วมีคุณลักษณะพิเศษ คือ เนื้อมะพร้าวหอมเหนียวนุ่ม มีรสชาติหวานกลมกล่อมและมีกลิ่นหอมชื่นใจ ช่วยดับกระหาย คลายร้อนได้ดี กลายเป็นสินค้าขายดี ที่ผู้บริโภคนิยมรับประทานผลอ่อนและผลิตเป็นเครื่องดื่มน้ำมะพร้าวเพื่อสุขภาพ และแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวที่มีรสชาติอร่อยอีกมากมาย ถูกใจผู้ซื้อที่เป็นกลุ่มคนไทยและต่างชาติ [3]

ปัจจุบันมะพร้าวพันธุ์ก้นจีบเป็นที่ต้องการของตลาดในประเทศและต่างประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะการส่งออกมะพร้าวพันธุ์ก้นจีบไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลกเช่น ประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย แคนาดา เนเธอร์แลนด์ เป็นต้นทำให้การส่งออกมะพร้าวพันธุ์ก้นจีบของไทยอยู่ในอันดับที่ 9 ของโลก มีผลผลิตมะพร้าวทั้งหมด 0.81 ล้านตัน โดยความโดดเด่นของมะพร้าวพันธุ์ก้นจีบไทยคือเรื่อง กลิ่นที่มีความหอมมากกว่าคู่แข่ง จากการผลิทมะพร้าวพันธุ์ก้นจีบที่ผ่านมามีพื้นที่ปลูกมะพร้าว 1.332 ไร่ มีผลผลิต 1.056 ตัน แต่ในปี 2563 มีพื้นที่ปลูกมะพร้าว 841,904 ไร่ ผลผลิต 788,178 ตัน จากสถานการณ์ดังกล่าว การผลิทมะพร้าวเริ่มมีปัญหาของการขาดแคลนผลผลิตและมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง สาเหตุที่ทำให้ผลผลิตไม่เพียงพอ กับความต้องการเนื่องจากปัญหาราคามะพร้าวตกต่ำหรือราคาผันผวน ปัญหาจากปริมาณมะพร้าวที่ออกสู่ตลาดในประเทศไทยมีมากเกินกว่าความต้องการ ปัญหาของการเกิดแมลงศัตรูพืชทางมะพร้าวระบาดเช่น หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม ตัวแรด ตัวงวง ปัญหาผลผลิตขาดช่วงหรือมะพร้าวขาดคอ เป็นปัญหาที่พบมากที่สุดฤดูในเดือนเมษายนจนถึงพฤษภาคม และปัญหาอีกหนึ่งที่เป็นตัวปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างการเก็บรักษามะพร้าวเพื่อการส่งออก คือการเกิดกลิ่นผิดปกติระหว่างการเก็บรักษา เนื่องจากการส่งมะพร้าวไปยังต่างประเทศโดยทางเรือต้องมีระยะเวลาในการเดินทางจำเป็นต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิที่

ตำ 2-4 องศาเซลเซียสระหว่างการส่งออก ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรในการผลิตผลผลิตและการส่งออกมะพร้าว ลดลงอย่างต่อเนื่อง [4]

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร จะช่วยให้เกษตรกรเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกมะพร้าวน้ำหอมของเกษตรกร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุง รวมถึงในการวางแผนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทางการตลาดที่มีผลต่อการผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอม เพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตและการส่งออก

Sirirak Chuangthong [5] ได้ให้ความหมายของ การผลิต หมายถึง กระบวนการที่หน่วยผลิตนำปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาเปลี่ยนแปลงสภาพโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแปรรูปการขนส่ง การเก็บรักษา เป็นต้น เพื่อให้เกิดเป็นผลผลิต ซึ่งมีอรรถประโยชน์เพิ่มขึ้น

กระบวนการผลิต (Production process) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ อันได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input), กระบวนการแปลงสภาพ (Conversion Process) และผลผลิต (Output) โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) คือทรัพยากรขององค์การที่ใช้ผลิตทั้งที่เป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตน (Tangible Assets) เช่น วัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ และสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (Intangible Assets) เช่น แรงงาน ระบบการจัดการ ข่าวสาร ทรัพยากรที่ใช้จะต้องมีคุณสมบัติและประโยชน์ใช้สอยที่เหมาะสม และมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ เพื่อให้สินค้าสำเร็จรูปสามารถแข่งขันทางด้านราคาได้ในท้องตลาด

2. กระบวนการแปลงสภาพ (Conversion Process) เป็นขั้นตอนที่ทำให้ปัจจัยนำเข้าที่ผ่านเข้ามา มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ได้แก่

3. กระบวนการแปลงสภาพ (Conversion Process) เป็นขั้นตอนที่ทำให้ปัจจัยนำเข้าที่ผ่านเข้ามา

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ หมายถึง การแลกเปลี่ยนสินค้า หรือการค้าขายกันระหว่างประเทศต่างๆ ในโลก แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่ประเทศต่างๆ ต้องทำการค้าระหว่างประเทศตลอดจนแนวทางที่ประเทศจะเลือกผลิตสินค้าและทำการค้าระหว่างประเทศ

สาเหตุของการค้าระหว่างประเทศ เช่น ความแตกต่างในปัจจัยการผลิต ทรัพยากร สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศของประเทศต่างๆ ทำให้ผลิตสินค้าได้แตกต่างกันและความแตกต่างกันในด้านต้นทุนการผลิต การที่แต่ละประเทศผลิตสินค้าโดยเสียต้นทุนแตกต่างกัน ทำให้ประเทศต่างๆ เลือกผลิตสินค้าที่ให้ผลประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุด ส่วนสินค้าชนิดอื่นๆ จะนำเข้าแทน เพื่อระดมทรัพยากรในประเทศไปใช้ในการผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบมากที่สุด

ปัจจัยการผลิต หรือ ทรัพยากรในการผลิต หรือ ทรัพยากรทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง สิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ปัจจัยการผลิตมี 4 ประเภท ดังนี้

1. ที่ดิน ในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง พื้นดินและหมายรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติที่ติดอยู่กับพื้นดินบริเวณนั้น เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ แร่ธาตุ

2. แรงงาน หมายถึง กำลังกายและกำลังความคิดสติปัญญาของคนนำมาใช้ในการผลิต

3. เงิน เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญประการหนึ่ง หมายถึง เงินทุนที่นำไปใช้ซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรต่าง ๆ รวมถึงสิ่งก่อสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ เช่น โรงงาน โกดังเก็บสินค้า

4. การประกอบการ หมายถึง การบริหารจัดการเพื่อนำที่ดิน แรงงาน และทุน มาผ่านกระบวนการผลิต ทำให้เกิดเป็นสินค้าและบริการต่าง ๆ ขึ้นมา [6]

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตลาดและส่วนประสมทางการตลาด

Kotler [6] ได้ให้ความหมายของส่วนประสมทางการตลาดไว้ว่า เป็นกลุ่มของเครื่องมือทางการตลาดที่องค์กรใช้ในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ทางการตลาดกลุ่มเป้าหมาย

Lamb, Hair and McDaniel [7] ได้ให้ความหมายไว้ว่าส่วนประสมทางการตลาด หมายถึง การนำกลยุทธ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด และการกำหนดราคา มาประสมกันเป็นหนึ่งเดียวจัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนกับตลาดเป้าหมาย และทำให้เกิดความพึงพอใจซึ่งกันและกันสองฝ่าย

ส่วนประสมการตลาด หมายถึง เครื่องมือต่าง ๆ ทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ธุรกิจต้องมีการกำหนดส่วนประสมการตลาดที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการวางกลยุทธ์ทางการตลาด องค์ประกอบของส่วนประสมการตลาด (4P's) ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ด้านราคา (Price) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย/ทำเลที่ตั้ง (Place) ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) วัตถุประสงค์ที่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในตลาดเป้าหมาย เพื่อให้เกิดพฤติกรรมซื้อสินค้าระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคเพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุด

ประสิทธิผลเพื่อการส่งออก

ประสิทธิผลเพื่อการส่งออก หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการผลิตและส่งออกสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและทำกำไรได้ องค์ประกอบสำคัญ 3 ประการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลเพื่อการส่งออก ได้แก่:

1. ผลผลิต: โดยวัดปริมาณสินค้าที่ผลิตต่อหน่วยเวลา ก่อให้เกิดผลผลิตที่สูงช่วยลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสินค้า ส่งผลให้ราคาสินค้าแข่งขันได้ และเพิ่มกำไร

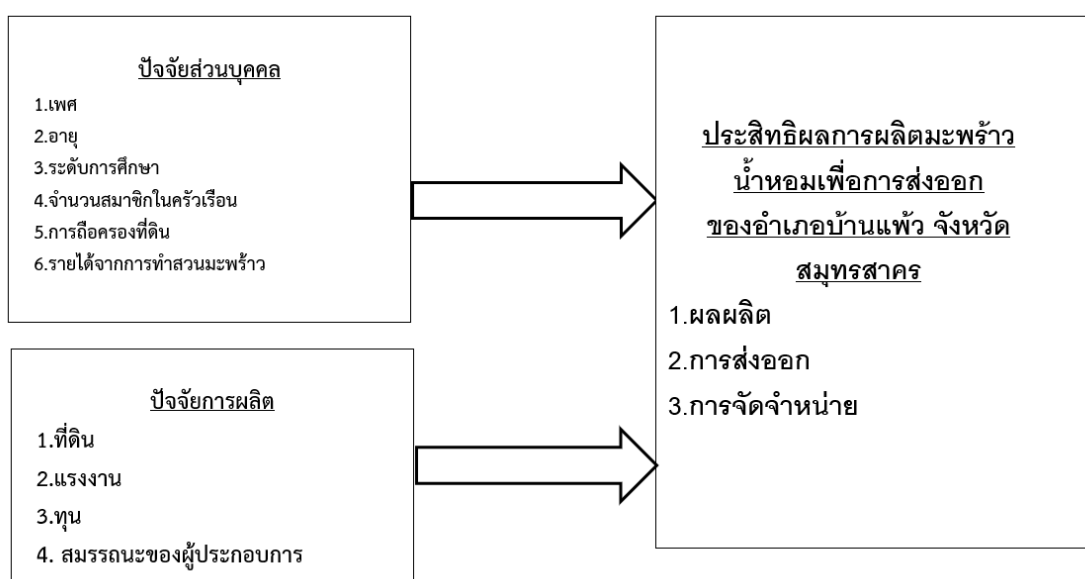
2. การส่งออก: โดยวัดมูลค่าหรือปริมาณสินค้าที่ส่งออกไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้การส่งออกช่วยเพิ่มรายได้ให้กับองค์กร กระจายความเสี่ยงทางธุรกิจ และขยายฐานลูกค้า

3. การจัดจำหน่าย: โดยวัดประสิทธิภาพของระบบการจัดจำหน่ายสินค้าไปยังลูกค้า ระบบการจัดจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพช่วยให้สินค้าขององค์กรเข้าถึงลูกค้าได้รวดเร็ว ลดต้นทุนการจัดจำหน่าย และเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า

ประสิทธิผลเพื่อการส่งออก เป็นผลลัพธ์ที่องค์กรบรรลุจากการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ผลผลิต การส่งออก และการจัดจำหน่าย องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ ล้วนมีความสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจส่งออก องค์กรที่มุ่งมั่นพัฒนาประสิทธิผลในทุกองค์ประกอบ ย่อมบรรลุเป้าหมายในการเพิ่มยอดขาย ขยายธุรกิจ และสร้างผลกำไรอย่างยั่งยืน [8]

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถนำเสนอเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปลูกมะพร้าวน้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน กำหนดตัวอย่างจากสูตรของ Cochran [9] ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 300 ราย โดยการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และโดยพิจารณาจากกรอบแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างแบบสอบถามสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยการปลูกมะพร้าวน้ำหอม แนวคิด และทฤษฎีการตลาดและการส่งออก รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและนิยามศัพท์

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่ต้องการวัด เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามความต้องการ โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence index: IOC)

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้วเฉพาะข้อที่อยู่ในเกณฑ์และข้อที่ปรับปรุงแล้ว มาสร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปทดลองใช้ (try out) กับประชากรเป้าหมาย

4. นำข้อมูลดังกล่าวมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach กำหนดค่าในแต่ละตัวแปรไม่ต่ำกว่า 0.70 ซึ่งได้ผลการวิจัยดังนี้ เก็บข้อมูลจากเกษตรกรผู้ส่งออกมะพร้าวน้ำหอม จังหวัดราชบุรี ได้ค่าความเที่ยงระหว่าง 0.71-0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบไปด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ

5. นำผลที่ได้มาทำการปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถาม เพื่อนำมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อเสนอไปยังหน่วยงานเจ้าของสถานที่จัดจำหน่ายเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและแจกแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำรूपทางสถิติ

3. ผู้วิจัยประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 2 ท่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ร้อยละ (Percentage)

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และแปลความหมายตัวแปร

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงการวัดการกระจายของข้อมูล

4. การทดสอบค่า t ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศ

5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้

6. การวิเคราะห์ปัญหาของเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอม การผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis)

4. ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.00) อายุระหว่าง 20-29 ปี (ร้อยละ 32.00) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 35.00) จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมีมากกว่า 6 คนขึ้นไป (ร้อยละ 42.67) ถิ่นครองที่ดินอยู่ในช่วงที่ 6-10 ไร่ (ร้อยละ 50.00) มีรายได้จากการทำสวนมะพร้าว (ร้อยละ 31.33)

2. ปัจจัยการผลิตของเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านได้รับการประเมินในระดับมาก ยกเว้นเรื่องด้านต้นทุนที่ได้รับการประเมินในระดับมากที่สุด (Mean = 4.22) และเรื่องด้านแรงงานที่ได้รับการประเมินในระดับปานกลาง (Mean = 3.27) เมื่อพิจารณาลำดับที่ได้การประเมินเท่ากัน ได้แก่ ด้านที่ดิน (Mean = 3.70) และด้านผู้ประกอบการ (Mean = 4.03) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยการผลิตของเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอม

ปัจจัยการผลิตในภาพรวม	Mean	S.D	ผลการประเมิน
ด้านที่ดิน	3.70	0.81	มาก
ด้านแรงงาน	3.27	1.03	ปานกลาง
ด้านต้นทุน	4.22	0.73	มาก
ด้านผู้ประกอบการ	4.03	0.61	มาก
ปัจจัยการผลิต	3.81	0.56	มาก

3. การผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.12) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านได้รับการประเมินในระดับมาก ด้านการจัดจำหน่าย (Mean = 4.18) การผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอม (Mean = 4.11) และ ด้านผลการผลิต (Mean = 4.06) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

ปัจจัยการผลิตในภาพรวม	Mean	S.D	ผลการประเมิน
ด้านผลผลิต	4.06	0.66	มาก
ด้านการส่งออก	4.11	0.64	มาก
ด้านการจัดจำหน่าย	4.18	0.61	มาก
ปัจจัยการผลิต	4.12	0.58	มาก

4. การเปรียบเทียบการผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามลำดับขั้นตอนการตัดสินใจพบว่า ด้านการส่งออกจะมีความแตกต่างกันในด้านถิ่นครองที่ดิน ส่วนด้านการจัดจำหน่ายจะมีความแตกต่างกันในด้านถิ่นครองที่ดินและรายได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยการผลิตในภาพรวม	เพศ	อายุ	การศึกษา	สมาชิก	การถือครอง	รายได้
ด้านผลผลิต	1.66	1.97	1.78	0.52	1.42	1.57
ด้านการส่งออก	1.45	1.73	1.08	1.11	3.03*	1.62
ด้านการจัดจำหน่าย	1.11	2.11	1.86	1.56	2.89*	2.86*
ปัจจัยการผลิต	1.42	2.01	1.67	1.12	2.10	1.92

ผู้วิจัยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบปัญหาภาวะเส้นตรงร่วมเชิงพหุ (Multicollinearity) พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดมีความสัมพันธ์กันเกินร้อยละ 80 สามารถทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการผลิตมะพร้าว น้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

(n=300)

	B	SE.	Beta	t	sig
(Constant)	0.89	0.08		2.44**	0.00
ด้านที่ดิน X ₁	0.16	0.04	0.17	2.67**	0.00
ด้านแรงงาน X ₂	0.05	0.05	0.04	1.94	0.08
ด้านต้นทุน X ₃	0.16	0.04	0.17	2.72*	0.00
ด้านผู้ประกอบการ X ₄	0.59	0.03	0.60	7.87**	0.00

 $R^2 = .600$

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการผลิตมะพร้าว น้ำหอมเพื่อการส่งออกของอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วยไป ด้านที่ดิน (b = 0.16) ด้านต้นทุน (b = 0.16) และด้านสมรรถนะของผู้ประกอบการ (b = 0.59) สมการมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 60 และสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$Y_{\text{tot}} = 0.89^{**} + 0.16x_1^{**} + 0.05x_2 + 0.16x_3^{**} + 0.59x_4^{**}$$

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป และอภิปรายผล

1. การผลิตและการส่งออกมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าจะมีความแตกต่างกันในด้านถือครองที่ดินและรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Manaswin Tanveenukul, Chalathorn Jucharoen and Patcharawadee Sribunruang [10] เรื่อง การผลิตมะพร้าว น้ำหอมเพื่อการส่งออกของเกษตรกรอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี พบว่า อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปลูก รายได้ ต้นทุนการผลิต จำนวนแรงงาน การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร การติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร การเลือกพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับการผลิตมะพร้าว น้ำหอมเพื่อการส่งออก ดังที่ Kanokporn Chaiprasit [11] เสนอว่าความแตกต่างในปัจจัยการผลิต ทรัพยากร สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศของประเทศต่างๆ ทำให้ผลิตสินค้าได้แตกต่างกันและความแตกต่างกันในด้านต้นทุนการผลิต การที่แต่ละประเทศผลิตสินค้าโดยเสียต้นทุนแตกต่างกัน ทำให้ประเทศต่างๆ เลือกผลิตสินค้าที่ให้ผลประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุด ส่วนสินค้าชนิดอื่นๆ จะนำเข้าแทน เพื่อระดมทรัพยากรในประเทศไปใช้ในการผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบมากที่สุด

2. อิทธิพลของปัจจัยการผลิตของเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วยไป ด้านผู้ประกอบการ ด้านที่ดิน และด้านต้นทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Li, et al. [12] ที่สำรวจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลต่อประสิทธิภาพด้านนวัตกรรมของบริษัท การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า ยิ่งระดับอุตสาหกรรมดิจิทัลในภูมิภาคที่บริษัทตั้งอยู่สูงขึ้นเท่าใด ประสิทธิภาพด้านนวัตกรรมส่วนเพิ่มของการลงทุนด้านดิจิทัลของบริษัทก็จะยิ่งต่ำลงเท่านั้น เมื่อระดับการพัฒนาของอุตสาหกรรมดิจิทัลในภูมิภาคที่บริษัทตั้งอยู่สูงขึ้น "ผลกระทบทางการแข่งขัน" จะปรับปรุงประสิทธิภาพด้านนวัตกรรมส่วนเพิ่มของบริษัทในพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งหมายความว่าอุตสาหกรรมดิจิทัลมีผลกระทบในเชิงพื้นที่ (land) และ ประสิทธิภาพของผู้ประกอบการ (entrepreneurial performance) การทดสอบความทนทานที่เกี่ยวข้องจะช่วยยืนยันข้อสรุปของการวิเคราะห์เชิงประจักษ์เพิ่มเติม เป็นผลให้อุตสาหกรรมดิจิทัลควรได้รับความสนใจและการสนับสนุนทางการเงินมากขึ้น (cost) งานวิจัยของ Kamunge, Njeru & Tirimba [13] ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อยในตลาดเมือง Limuru ของเทศมณฑล Kiambu ประเทศเคนยา โดยการศึกษาแนะนำว่ารัฐบาลควรเริ่มเสนอทักษะการจัดการธุรกิจและการเงินขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถลงทุนได้อย่างมีข้อมูลการตัดสินใจรวมทั้งเพิ่มทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตนด้วยช่วยให้พวกเขาเรียนรู้และใช้ประโยชน์จากธุรกิจที่มีอยู่โอกาส และสอดคล้องกับแนวคิด Sakda Kanchanawanawan [14] ที่เสนอว่า ปัจจัยการผลิตในทางเศรษฐศาสตร์แบ่งปัจจัยการผลิตเป็น 4 ชนิดคือ ปัจจัยการผลิตที่ดิน (Land) ประกอบไปด้วย ที่ดินรวมทั้งทรัพยากรอื่น ๆ เช่น ป่าไม้ แร่ธาตุ สัตว์น้ำ บรรยากาศ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ความอุดมสมบูรณ์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอยู่ตามธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้นเองไม่ได้แต่สามารถแก้ไขปรับปรุงคุณภาพเพื่อให้เหมาะสมกับการผลิต ตามชนิดของสินค้าและบริการ ปัจจัยการผลิตแรงงาน (Labor) หรือ ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ประกอบด้วย แรงกาย แรงใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทั้งหมดที่นำมาสร้างสรรค์คิดค้นพัฒนาเพื่อการผลิตสินค้าและบริการ ปัจจัยการผลิตทุน (Capital) ประกอบไปด้วย สิ่งที่มี

มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้ร่วมกับปัจจัยการผลิตอื่น ๆ สำหรับผลิตสินค้าและบริการ ทุน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สินค้าทุน (Capital Goods) และ เงินทุน(Money Capital) โดยเงินทุนเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งสินค้าทุน เพื่อผลิตสินค้าและบริการ และปัจจัยการผลิตผู้ประกอบการ (Entrepreneur) มีหน้าที่นำ ที่ดิน แรงงาน และทุนมาดำเนินการผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับการผลิต และสามารถคาดคะเนแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภครวมทั้งกำลังการผลิตในอนาคตได้โดยผู้ประกอบการต้องยอมรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในธุรกิจของตนได้

5.2 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. ผลการวิจัยพบว่าการผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของ ถิ่นครองที่ดิน และรายได้ โดยเฉพาะตัวแปรด้านรายได้ซึ่งมีผลต่อการผลิตและการส่งออกมะพร้าวน้ำหอมในทุกขั้นตอน ด้วยความแตกต่างของรายได้ทำให้การผลิตและการส่งออกมะพร้าว น้ำหอมช้าลง เนื่องจากรายได้ที่น้อยลงทำให้ชาวเกษตรกรหรือผู้ค้ามะพร้าวเริ่มแบกรับความเสี่ยงจากการลงทุนหรือค่าใช้จ่าย ต่างๆที่มากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการต้องกระตุ้นปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับชาวเกษตรกรหรือผู้ค้ามะพร้าวให้มี ราคาสูงขึ้นเหมาะสมกับรายได้มากขึ้น

2. ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านถิ่นครองที่ดิน เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกหนึ่งประการที่พบว่า มีผลต่อการผลิตและการส่งออกมะพร้าว น้ำหอมเกือบทุกขั้นตอน เนื่องจากการถือครองที่ดินในปัจจุบันถือว่ายังมีน้อย ทำให้ชาวเกษตรกรหรือผู้ค้า มะพร้าวบางหลายต้องมีการเช่าที่ดินในการทำสวนทำไร่ทำให้เพิ่มภาวะในการใช้จ่ายมากขึ้น ดังนั้นการที่ถือครองที่ดินตัวเอง ทำให้ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้มากขึ้น

3. อิทธิพลของปัจจัยการผลิตของเกษตรกรที่ปลูกมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วยไป ด้านที่ดิน ด้านต้นทุน และด้านผู้ประกอบการ จะเห็นได้ว่าด้านแรงงาน จะส่งอิทธิพลที่น้อยกว่า ปัจจัยด้าน อื่นๆ ดังนั้นต้องมีการพัฒนาปัจจัยด้านแรงงาน ให้มีจุดแข็งก่อน เพื่อที่จะสร้างความได้เปรียบจากการแข่งขัน ทั้งนี้อาจใช้ เทคโนโลยีเข้ามาช่วยแทนที่ในเรื่องแรงงาน และค้นหาประสิทธิภาพที่ส่งจะผลให้ปัจจัยดังกล่าวเป็นจุดได้เปรียบในการแข่งขัน

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยครั้งนี้นั้นจะมุ่งเน้นไปยัง การผลิตและการส่งออกมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัด สมุทรสาคร การที่จะทำให้เห็นถึงความชัดเจนของผลการวิจัยจำเป็นต้องมีการเก็บข้อมูล จากผู้ทำสวนมะพร้าวและผู้ ประกอบการทำธุรกิจมะพร้าว น้ำหอม ดังนั้นจึงเสนอให้กับผู้ที่สนใจสามารถต่อยอดได้จากงานดังกล่าว

2. ผู้ที่สนใจที่อยากจะขยายเขตแดนในการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากผู้ทำสวนหรือผู้ค้ามะพร้าว น้ำหอม เพื่อที่จะ ศึกษาการทำวิจัยในครั้งต่อไป

3. การศึกษาดังกล่าวจะมุ่งไปที่การผลิตและการส่งออกมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัด สมุทรสาคร ผู้ที่สนใจอยากจะดำเนินการต่อยอดไปยังจังหวัดอื่นๆเพื่อศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้นยิ่งดี

4. ปัจจัยด้านแรงงานเป็นปัจจัยเดียวที่ยังไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตมะพร้าว น้ำหอมเพื่อการส่งออกของ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาครอย่างมีนัยสำคัญ การศึกษาต่อยอด โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อค้นหาแนวทางในการ พัฒนาปัจจัยดังกล่าวก็น่าจะทำให้งานมีมิติที่ชัดเจนมากขึ้น

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] Nampoothiri, K. U. K., Krishnakumar, V., Thampan, P. K., & Nair, M. A. (Eds.). (2019). *The Coconut Palm (Cocos Nucifera L.)—Research and Development Perspectives*. Singapore: Springer.
- [2] Prachachat Thurakit. (2017).The price of "coconut" has increased for 4 years in a row, about to become an economic crop!... [Online] Retrieved 20 August 2023 from <https://www.prachachat.net/local-economy/news-63456> [in Thai]
- [3] Thavida Sirisamphan. (2021). Farmers in the COVID era Graduated with a master's degree from Australia, brought the knowledge back to develop the mangosteen orchard at home in Nakhon Nayok. No matter how many quality products there are, there is not enough to sell. Village People's Technology Rural Resolution, 33 (735), 56-58.[in Thai]

- [4] Department of Agriculture. (2012). Coconut production and utilization. Bangkok. Horticultural Research Institute, Department of Agriculture Ministry of Agriculture and Cooperatives, Bangkok. 105. [in Thai]
- [5] Sirirak Chuangthong. (2007). *Microeconomics*. Faculty of Management Science Songkha Rajabhat University. [in Thai]
- [6] Intelligent Center for the Food Industry. (2012). *Research report on increasing the efficiency of internal logistics by means of reducing bottlenecks*. Retrieved 20 August 2023 from <https://fic.nfi.or.th/knowledge-detail.php?id=969> [in Thai]
- [7] Lamb, C.W., Hair, J.F., and McDaniel, C. (2000). *Marketing*. (5th ed.), Cincinnati: South-Western College Publishing.
- [8] Xuefeng, Q., & Yaşar, M. (2016). Export market diversification and firm productivity: Evidence from a large developing country. *World Development*, 82, 28-47.
- [9] Cochran, W. G. (1954). The combination of estimates from different experiments. *Biometrics*, 10(1), 101-129.
- [10] Manaswin Tanveenukul, Chalathorn Jucharoen and Patcharawadee Sribunruang. (2019). Production of aromatic coconuts for export by farmers. Damnoen Saduak District Ratchaburi Province. *Journal of Agricultural Science*. 50(3). 299-308. [in Thai]
- [11] Kanokporn Chaiprasit. (2017). International trade theory. *Journal of Marketing and Management. Rajamangala University of Technology Thanyaburi*. 3(2). 1-12. [in Thai]
- [12] Li, S., Gao, L., Han, C., Gupta, B., Alhalabi, W., & Almakdi, S. (2023). Exploring the effect of digital transformation on Firms' innovation performance. *Journal of Innovation & Knowledge*, 8(1), 100317.
- [13] Kamunge, M. S., Njeru, A., & Tirimba, O. I. (2014). Factors affecting the performance of small and micro enterprises in Limuru Town Market of Kiambu County, Kenya. *International journal of scientific and research publications*, 4(12), 1-20.
- [14] Sakda Kanchanawanawan. (2019). Economic production factor model and service industry in the era of Thailand 4.0. *Dusit Thani College Journal*. 13(1).1-11. [in Thai]